

fuldt ud betryggende Maade derved, at Skifteretten ifølge § 4, 2. Stk., skal skønne over, om Betingelserne for at hensidde i uskiftet Bo foreligger, og da Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal i sit Kapitel VII nu giver fornødne Regler om Beskikkelse af Værger til særligt Hverv.

I Udkastet af 1918 og Regeringsforslagene fra Rigsdagssamlingerne 1918—19 og 1919—20 til Lov om Ægteskab fandtes yderligere i § 74 (§ 144) en Bestemmelse om, at den efterlevende Ægtefælle, som hendsidder i uskiftet Bo, inden et halvt Aar efter Dødsfaldet til Skifteretten skal indgive en paa Tro og Love affattet Opgørelse over Boets Aktiver og Passiver. Bestemmelsen var en Efterligning af Reglen i § 31 i Lov om Arveafgift af 27. Maj 1908 (Nr. 136), jfr. nu § 31 i Lov om Afgift af Arv og Gave af 10. April 1922 (Nr. 147). Denne Bestemmelse, der ogsaa findes i det af Folketinget den 12. Februar 1920 vedtagne Forslag til Lov om Ægteskab (§ 142), har Kommissionen udeladt i nærværende Udkast, da man har anset det som overflødig ved Siden af Arveafgiftlovens tilsvarende Regel, og da det er af stor Betydning, at Boets Overtagelse til Hensidde i uskiftet Bo ikke unødigt besværliggøres.

ad § 5.

Som ovenfor berørt indgaar i det uskiftede Bo begge Ægtefællers Bodel med alle deres Aktiver og Passiver. Om den længstlevende Ægtefælles Ansvar for de Forpligtelser, der paa hvilede den førstafdøde Ægtefælle, er der givet Regler i § 7. Desuden indgaar i den fælles Masse, der ved det uskiftede Bos Ophør skal deles, som var det netop det samlede Fællesbo, alt, hvad den længstlevende senere erhverver, forsaavidt det vilde være blevet Fælleseje, hvis Erhvervelsen var sket under Ægteskabet. Derimod falder saadanne Midler udenfor det uskiftede Bo, som efter deres egen Beskaffenhed vilde have været at holde udenfor Fællesejet, derunder dem, der efter Trediemands gyldige Bestemmelse skulde holdes udenfor.

Endvidere giver man — saaledes som det nu er bestemt i Arveforordningens § 18 — Ægtefællen Ret til, hvis der tilfalder ham en Arv eller Gave, som ellers vilde indgaa i det uskiftede Bo, inden en kortere Frist at begære Boet skiftet og da at holde Arven eller Gaven udenfor. Begrundelsen af denne

Regel maa fremtidig ligesom nu væsentlig søges i, at Arv, som under det uskiftede Bo falder i den førstafdøde Ægtefælles Slægt, ikke vil tilfalde Boet, og det er da rimeligt at give den længstlevende Adgang til ogsaa at holde sin Arv udenfor. Det er en Begunstigelse af den længstlevende, idet denne kan tage sit Standpunkt, eftersom det synes at byde ham størst Fordel at beholde Boet udelte og senere lade det og dermed Arven dele eller at faa Boet delt straks og da beholde hele Arven udelte. Ægtefællens Valg vil naturligvis i Reglen bero foruden paa Arvens Størrelse paa, om han tænker paa at indgaa nyt Ægteskab eller ikke. Der maa derfor gives ham saa lang Frist, at han kan antages at kunne vide Besked om Arvens Størrelse. Denne Frist, der i Udkastet af 1918 § 75, jfr. Regeringsforslagene fra Rigsdagssamlingerne 1918—19 og 1919—20 til Lov om Ægteskab § 145, var fastsat til 1 Maaned, har man nu ment at burde fastsætte til 3 Maaneder. Naar Gave er medtaget ved Siden af Arv, er det navnlig af Hensyn til, at en saadan Gave faktisk ofte er et Arveforskud eller dog en Gave, som praktisk ligger et saadant nær; men man har skønnet det rettest ikke — saaledes som Arveforordningens § 18 — at lade Reglen omfatte anden »af Boet uafhængig Adkomst« end netop Arv og Gave, f. Eks. hvad der udelukkende skyldes Ægtefællens personlige Arbejde.

ad § 6.

Over det uskiftede Bo har den længstlevende efter gældende Ret fuldkommen Raadighed som Ejer; kun hans Ret til testamentariske Dispositioner er begrænset. Det samme er ogsaa i Princippet Udkastets Regel, og det udtales i § 6, 1. Stk.

Imidlertid mener man dog at burde gøre visse Indskrænkninger i denne fri Raadighed, delvis svarende til dem, der er gjort i en Ægtefælles Raadighed over hans Bodel. Der er saaledes i § 11 givet Arvingerne Ret til i visse Tilfælde at forlange Boet skiftet. Endvidere er der i § 6, 2. Stk., optaget en Regel, der tilsigter at forhindre et ved uskiftet Bo særlig praktisk Tilfælde af utilbørlig Raaden. Hvis den længstlevende Ægtefælle vil gifte sig igen, kan han for at sikre sig saa store Midler som muligt være fristet til forinden at skænke sin tilkommende Ægtefælle store Gaver af Boet for saaledes at unddrage de bortskænkede Midler fra Skiftet. Desuden kan han paa samme Maade give store Gaver til den eller dem af Arvingerne, som han foretrækker for de andre, og derfor gerne vil